

CONDIȚII GENERALE PENTRU ASIGURAREA AUTO CASCO**CGAAC 2022****- GRAWE ROMÂNIA ASIGURARE S.A. -****Articolul 1: Definiții**

Anumiți termeni au în cadrul prezentelor condiții de asigurare următoarea semnificație:

Asigurătorul: GRAWE ROMÂNIA ASIGURARE S.A. - societate administrată în sistem dualist, cu sediul în București, Str. Vulturilor nr. 98A, sector 3, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Municipiului București sub nr. J40/263/2001, Cod Unic de Înregistrare 8398697, Cod LEI 52990096QCoU1GYKW23, autorizată de Autoritatea de Supraveghere Financiară sub nr. 37/02.11.2001, înmatriculată în Registrul Asigurătorilor sub nr. RA – 036/10.04.2003, site: www.grawe.ro.

Poliță de asigurare: document care face parte din contractul de asigurare și care conține informații specifice și detaliate cu privire la asigurat, contractant, beneficiar, obiectul asigurării, sumele asigurate, primele de asigurare, limitele de răspundere sau de indemnizație sau sublimitele asigurate, riscurile și cheltuielile asigurate, perioada asigurată; reprezintă mijlocul de probă care dovedește încheierea contractului de asigurare, momentul începerii și cel al încetării răspunderii asigurătorului.

Contractant: persoana fizică sau juridică care încheie contractul de asigurare și se obligă față de asigurător să plătească prima de asigurare. Contractantul își poate asigura propriile bunuri - caz în care calitatea de contractant se cumulează cu cea de asigurat - sau poate asigura bunurile unei terțe persoane.

Asigurat: proprietarul de drept al vehiculului asigurat sau persoana care are un interes asupra acestuia, interes care trebuie să reiasă dintr-un contract (de închiriere, leasing, comodat etc.).

Beneficiar: persoana care are dreptul de a primi despăgubiri conform poliței de asigurare în cazul apariției riscului asigurat.

Inspecție de risc: procedura prin care se vizualizează, fotografiază și verifică starea generală a vehiculului, se fotografiază elementele de siguranță ale vehiculului asigurat (serie caroserie/șasiu, serie motor) și se verifică conformitatea acestora cu înscrisurile din documentele prezentate în original de către asigurat (carte de identitate și certificat de înmatriculare).

Primă de asigurare: suma pe care contractantul o plătește asigurătorului sau reprezentantului acestuia, în baza unui contract de asigurare, în avans, pentru fiecare perioadă de asigurare, în schimbul protecției prin asigurare.

Scadență de plată a primelor: termenul până la care trebuie achitată prima de asigurare sau ratele de primă (dacă s-a convenit asupra plății primei în mai multe rate).

Perioadă asigurată: 1 an de la data de început a asigurării, în măsura în care contractul nu este încheiat pe o perioadă mai scurtă.

Sumă asigurată: suma maximă în limita căreia asigurătorul plătește despăgubirea ca urmare a producerii unui eveniment asigurat, conform prevederilor condițiilor de asigurare.

Pachet de asigurare: centralizarea mai multor categorii diferite de asigurare prin prezentarea acestora cumulată într-un contract de asigurare și într-o poliță de asigurare. Fiecare categorie a pachetului de asigurare reprezintă un contract individual legal, distinct. Pentru fiecare categorie a pachetului de asigurare, prima de asigurare este indicată separat pe poliță.

Moneda contractului: Polița de asigurare se poate încheia în Lei sau în Euro. Plata primei de asigurare se va face în Lei, iar toate prevederile din polița de asigurare și condițiile de asigurare care fac referire la sume exprimate în Euro vor fi înțelese ca fiind contravaloarea acestora în Lei, la cursul oficial de schimb comunicat de Banca Națională a României (BNR) din data emiterii poliței de asigurare pentru prevederile referitoare la contractul de asigurare sau din data apariției riscului asigurat pentru prevederile referitoare la plata despăgubirilor.

Culpă: formă a vinovăției; fapta este săvârșită din culpă atunci când autorul fie prevede rezultatul faptei sale, dar nu îl acceptă, socotind fără temei că nu se va produce, fie nu prevede rezultatul faptei, deși putea și trebuia să îl prevadă.

Culpă gravă: culpa este gravă atunci când autorul a acționat cu o neglijență sau imprudență pe care nici persoana cea mai lipsită de dibăcie nu ar fi manifestat-o față de propriile interese.

Despăgubire/indemnizație de asigurare cuvenită: suma datorată de asigurător beneficiarului contractului de asigurare, în urma apariției unui eveniment asigurat.

Eveniment asigurat: producerea riscului asigurat.

Epavă: autovehiculul asigurat avariat ca urmare a producerii unui risc asigurat și încadrat ca daună totală.

Vandalism: fapta unei persoane sau a unui grup de persoane care distruge sau avariază cu intenție vehiculul asigurat, fără a urmări însușirea acestuia sau a unor părți componente.

Articolul 2: Obiectul asigurării

Se asigură vehicule înmatriculate în România și echipamentele montate pe acestea, menționate în polița de asigurare, împotriva deteriorării, distrugerii și pierderii provocate de riscurile menționate la articolul 10. Nu pot fi preluate în asigurare vehicule cu volanul pe partea dreapta și nici vehicule ce au mențiunea „Furat” în Cartea de Identitate a Vehiculului.

Articolul 3: Contractul de asigurare

1. Contractul de asigurare reglementează drepturile și obligațiile părților din contractul de asigurare. Asigurătorul se obligă să plătească indemnizația de asigurare cuvenită conform contractului în cazul producerii unui eveniment asigurat, în schimbul primelor de asigurare pe care contractantul se obligă să le plătească întocmai și la termenele stabilite.

2. Cererea de asigurare și anexele acesteia (inclusiv raportul inspecției de risc și fotografiile care constată starea vehiculului la încheierea asigurării), formularul de analiză a cerințelor și necesităților (DNT), oferta de asigurare, documentul cu informații esențiale (PID), polița de asigurare, condițiile de

asigurare, precum și oricare alte acte încheiate între asigurător și contractant/asigurat constituie baza juridică a contractului de asigurare.

Sunt valabile doar condițiile de asigurare pe care contractantul le-a primit ca parte integrantă a poliței de asigurare.

Articolul 4: Începutul și încetarea protecției prin asigurare

1. Contractul de asigurare se consideră încheiat numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- asigurătorul emite polița de asigurare sau îi confirmă contractantului în scris acceptarea cererii de asigurare;
- inspecția de risc, atunci când asigurătorul o consideră obligatorie, este realizată de reprezentanții acestuia și este acceptată de asigurat sau prepușii săi;
- prima de asigurare sau rata inițială a primei (dacă s-a convenit plata primei în mai multe rate subanuale) este achitată.

Înainte de începutul asigurării prevăzut în poliță nu există în niciun caz protecție prin asigurare.

2. Protecția prin asigurare încetează prin: expirarea duratei contractuale, anularea sau rezilierea contractului, retragerea asigurătorului, denunțarea contractului de asigurare.

3. Contractantul poate denunța contractul de asigurare numai cu notificarea prealabilă a asigurătorului, cu un preaviz de minimum 20 de zile calendaristice înainte de data la care denunțarea urmează să producă efecte.

4. În cazul rezilierii sau denunțării contractului de asigurare, asigurătorul restituie contractantului diferența de primă achitată în avans pentru restul perioadei de asigurare. În cazul în care asigurătorul a plătit despăgubiri sau datorează despăgubiri pentru daune survenite înainte de reziliere sau denunțare, nu mai există această obligație de restituire.

Articolul 5: Corespondența oficială

1. Toate convențiile, notificările, cererile și declarațiile referitoare la contractul de asigurare sunt valabile doar dacă au fost făcute în formă scrisă.

2. Declarațiile asigurătorului sunt valabile numai dacă sunt eliberate de la sediul asigurătorului, cu însemnele acestuia. Notificările reciproce între asigurător și contractant/asigurat se probează prin orice mijloc care atestă primirea mesajului, inclusiv prin adresa de e-mail care a fost comunicată de către contractant/asigurat cu ocazia încheierii contractului de asigurare.

2. Declarațiile contractantului, ale asiguratului și ale beneficiarului sunt valabile numai după primirea acestora la sediul asigurătorului.

Articolul 6: Mijloace și obligații de comunicare

1. Comunicarea se poate face prin orice mijloace scrise. Asigurătorul poate alege mijlocul de comunicare pe care îl consideră potrivit, în funcție de obiectul comunicării.

2. În cazul în care contractantul își schimbă datele de corespondență, el este obligat să comunice asigurătorului noile date în maximum 7 zile de la modificare. În caz contrar, va avea efect juridic corepondența trimisă de asigurător la ultima adresă cunoscută de acesta.

3. Asigurătorul va transmite corespondență fizică exclusiv pe teritoriul României.

Articolul 7: Asigurare în contul unei terțe părți

1. În cazul asigurării în contul unei terțe părți, contractantul încheie în nume propriu un contract de asigurare în beneficiul unei terțe persoane. Această terță persoană, denumită asigurat, va fi desemnată nominal pe cererea de asigurare.

2. În cazul asigurării în contul unei terțe părți, contractantul va plăti primele de asigurare și va avea îndatorirea de a îndeplini toate obligațiilor ce decurg din contract. În cazul producerii riscului asigurat, pretențiile asupra despăgubirilor se cuvin asiguratului.

3. Dacă asiguratul este în posesia poliței de asigurare, acesta poate, fără acordul contractantului, să dispună de drepturile sale și să le revendice, dacă va fi cazul, pe calea acțiunii judecătorești.

4. Atât timp cât în conformitate cu prevederile legale, cu condițiile de asigurare și cu celelalte dispoziții ale contractului de asigurare, conduita contractantului poate produce efecte juridice, în cazul asigurării în contul unei terțe persoane, conduita asiguratului este asimilată cu conduita contractantului. Pe întreaga perioadă de derulare a contractului, asiguratul are îndatorirea să respecte toate obligațiile ce revin contractantului conform prezentului contract sau dispozițiilor legale, cu excepția obligației plății primelor de asigurare. În acest sens, asigurătorul va putea să invoce față de asigurat toate excepțiile și să îi opună toate apărările pe care, în virtutea contractului, ar fi putut să le invoce și împotriva contractantului pentru a-și motiva refuzul de executare.

Articolul 8: Valabilitatea teritorială a asigurării

1. Riscurile enumerate la articolul 11 sunt acoperite prin asigurare pe teritoriul României și pe teritoriul următoarelor țări din Europa: Andorra, Austria, Albania, Belgia, Bulgaria, Bosnia & Herțegovina, Cipru, Croația, Cehia, Danemarca, Estonia, Elveția, Finlanda, Franța, Germania, Gibraltar, Grecia, Irlanda, Islanda, Italia, Letonia, Liechtenstein, Lituania, Luxemburg, Malta, Monaco, Macedonia de Nord, Muntenegru, Norvegia, Polonia, Portugalia, Olanda, San Marino, Moldova, Regatul Unit al Marii Britanii, Slovacia, Slovenia, Spania, Suedia, Serbia (limitare la aria geografică care se află sub controlul Guvernului Republicii Serbia), Turcia (partea europeană), Ungaria, Vatican.

Franșiza pentru riscul de furt total pentru Bulgaria și Republica Moldova este de 30% din suma asigurată.

2. La transportul pe apă al vehiculului, protecția prin asigurare nu va fi întreruptă dacă locurile de îmbarcare și de debarcare se află în interiorul limitelor geografice stabilite. Dacă locul de destinație se află în afara limitelor geografice stabilite, protecția prin asigurare se încheie odată cu terminarea procedurii de îmbarcare.

Articolul 9: Suma asigurată

1. Vehiculele se asigură la valoarea de piață de la data încheierii contractului de asigurare. Valoarea de piață reprezintă suma asigurată înscrisă în polița de asigurare și se stabilește de către asigurător astfel:

1.1. pe baza facturilor de achiziție emise de un dealer autorizat sau de o reprezentanță a acestuia din România, în cazul

vehiculelor achiziționate cu cel mult 6 luni anterior încheierii contractului de asigurare;

1.2. prin utilizarea unui sistem de evaluare specializat;

1.3. prin altă modalitate agreeată de părți, în cazul în care vehiculul nu poate fi evaluat conform punctelor 1.1 și 1.2 de mai sus.

2. Dotările de serie existente pe vehicul la încheierea asigurării sunt cuprinse în suma asigurată, fără încasarea unei prime suplimentare.

3. La solicitarea asiguratului, asigurătorul poate majora suma asigurată cu valoarea dotărilor suplimentare, în schimbul unui adaos de primă. În aceste cazuri, în cererea sau în anexa la polița de asigurare, este obligatoriu să se menționeze denumirea și valoarea fiecărei dotări ce urmează a fi cuprinsă în contractul de asigurare. Valoarea dotărilor suplimentare nu poate depăși 20% din suma asigurată a vehiculului.

4. În cazul în care suma asigurată depășește valoarea vehiculului asigurat (supraasigurare) în momentul producerii riscului asigurat, asigurătorul nu este obligat să despăgubească mai mult decât valoarea pagubei conform condițiilor de asigurare, iar în cazul unei daune totale - în limita valorii vehiculului din momentul producerii riscului asigurat.

5. Despăgubirea nu poate depăși valoarea vehiculului asigurat, cuantumul pagubei și nici suma asigurată.

Articolul 10: Plata primelor

1. Contractantul este obligat să plătească primele de asigurare la termenele scadente și în cuantumurile prevăzute în polița de asigurare.

2. Prima se plătește anticipat și integral pentru fiecare perioadă de asigurare. În mod excepțional se poate conveni plata în rate, iar în acest caz asigurătorul va percepe un adaos de subanualitate. Dacă părțile au convenit plata în rate, în poliță va fi specificată frecvența de plată a ratelor și scadența acestora.

3. Prima pentru perioada inițială de asigurare, respectiv prima rată de primă, se plătește la data încheierii contractului de asigurare, dar acesta va intra în vigoare doar la data acceptării sale de către asigurător.

4. În cazul în care contractantul se află în incapacitate de plată sau dacă nu mai continuă plata primelor de asigurare conform scadențelor menționate în poliță, cu excepția prevederilor punctelor 8 - 9 din prezentul articol, contractul de asigurare se consideră desființat de drept și protecția prin asigurare încetează la data scadenței ratei neachitate.

5. Contractul de asigurare se încheie la data plății primei inițiale, iar protecția prin asigurare începe la data menționată în poliță, dar nu mai devreme de ziua următoare datei plății primei inițiale și doar dacă asigurătorul a acceptat încheierea contractului de asigurare. Pentru perioada scursă între data intrării în vigoare a contractului de asigurare și data înscrisă în poliță nu există acoperire prin asigurare.

6. Orice taxe și comisioane în legătură cu plata primelor de asigurare vor fi în sarcina contractantului. Dacă prima de asigurare se plătește prin virament bancar, data plății este considerată data la care aceasta intră fie direct în contul asigurătorului, fie în contul reprezentantului acestuia.

7. Toate taxele și impozitele referitoare la primele de asigurare sunt în sarcina contractantului, dacă prin lege nu se prevede altfel.

8. În cazul în care o primă ulterioară nu este plătită la scadență, asigurătorul va acorda asiguratului o perioadă de grație de 15 zile calendaristice de la data scadenței.

9. Pe parcursul perioadei de grație, situația contractului de asigurare rămâne nemodificată, cu condiția plății primei de asigurare până la expirarea perioadei de grație.

10. În cazul în care până la expirarea perioadei de grație nu a fost achitată prima, contractul este automat reziliat, fără a fi necesară vreo formalitate.

11. Asigurătorul poate deduce valoarea unei prime scadente revendicate sau a unei alte revendicări ce i se cuvine din contract (de exemplu: cheltuieli de somație, dobânzi etc.) dintr-o obligație de plată din acest contract.

12. În cazul solicitării unei despăgubiri, prima de asigurare trebuie să fie achitată sau va fi reținută din despăgubire pentru întreaga perioadă de asigurare.

Articolul 11: Riscurile asigurate

Vehiculul și echipamentele montate pe acesta sunt asigurate împotriva deteriorării, distrugerii și pierderii provocate de riscurile menționate mai jos, în funcție de acoperirea prin asigurare stabilită în polița de asigurare:

1. acoperirea Simplu

a. fenomene naturale: efectele directe produse de fulger, căderea pietrelor de pe versanți, alunecări de teren, viituri, avalanșe, grindină, furtună, revărsări de ape, inundații, cutremure, greutatea stratului de zăpadă.

Sunt incluse în această categorie și daunele produse prin coliziunea vehiculului asigurat cu corpuri antrenate de fenomenele naturale.

b. incendiu sau explozie (inclusiv din cauze tehnice).

În situațiile de la lit. b. a acestui articol nu sunt acoperite daunele produse exclusiv din culpa gravă a conducătorului auto.

2. acoperirea **Complet**, suplimentar față de acoperirea Simplu c. ciocniri, loviri, izbiri cu alte vehicule sau corpuri, căderi de corpuri pe autovehicul.

În situațiile de la lit. c. a acestui articol nu sunt acoperite daunele produse exclusiv din culpa gravă a conducătorului auto.

d. coliziunea cu animale a vehiculului aflat în mișcare pe drumurile publice. Sunt excluse orice alte tipuri de daune provocate de animale.

3. acoperirea **Top**, suplimentar față de acoperirea Complet

e. furtul sau tâlhăria vehiculului de către persoane care nu sunt rude sau afini până la gradul al IV-lea ale contractantului/asiguratului ori, în cazul contractantului / asiguratului persoane juridice, nu au încheiate raporturi de ordin juridic (salariați/mandatari) cu acesta. Sunt acoperite și cheltuielile pentru înlocuirea setului de închidere / deschidere / blocare / deblocare ca urmare a furtului sau pierderii cheilor / cardurilor / telecomenzilor, precum și cheltuielile aferente

măsurilor întreprinse de contractant/asigurat pentru prevenirea riscului de furt.

Pentru ca asigurarea să poată fi încheiată și pentru riscul de furt, asiguratul trebuie să fie în posesia a cel puțin 2 rânduri de chei funcționale ale autovehiculului, setate și codate pe seria de șasiu. În situația în care asiguratul declară că nu are decât un singur rând de chei, autovehiculul nu poate fi asigurat pentru riscul de furt.

f. avarierea vehiculului în timp ce se afla parcat;

g. vandalizarea vehiculului de către persoane care nu sunt rude sau afini până la gradul al IV-lea ale contractantului/asiguratului sau, în cazul contractantului / asiguratului persoane juridice, nu au încheiate raporturi de ordin juridic (salariați/mandatari) cu acesta;

h. în cazul autoturismelor și a autoutilitarelor cu masa maximă de până la 3,5 tone sunt asigurate daunele constând în spargerea parbrizelor, geamurilor laterale și lunetelor, precum și a plafoanelor de sticlă și a celor panoramice. Astfel de daune sunt acoperite și prin varianta de acoperire Complet, doar în cazul în care, în urma unui risc asigurat, sunt avariate mai multe elemente ale autovehiculului împreună cu parbrizul, geamurile laterale, luneta sau plafonul de sticlă și cel panoramic.

Articolul 12: Excluderi

Nu se acordă despăgubiri pentru evenimentele:

1. survenite la pregătirea sau comiterea unor infracțiuni, săvârșite cu intenție de către asigurat/utilizator/prepușii acestora sau persoanele cărora asiguratul le-a încredințat vehiculul;

2. cauzate de utilizarea vehiculului în cadrul competițiilor, întrecerilor sau concursurilor sau în cadrul antrenamentelor/pregătirilor pentru acestea, inclusiv cele produse în afara programului oficial;

3. cauzate de răzvrățiri, revolte interne, terorism, evenimente de război, război civil, instaurarea legii marțiale, dispoziții ale autorităților statului ori alte situații excepționale asemănătoare;

4. a căror producere este legată de utilizarea armelor chimice, biologice, radioactive sau nucleare;

5. cauzate de efectul radiației ionizante ori de alte surse de radiații ionizante, așa cum sunt definite în Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare.

6. Nu se acordă despăgubiri pentru:

6.1. pagubele produse prin avarierea vehiculului în urma pătrunderii cu intenție în locuri inundate, precum și în orice alt loc acoperit în mod natural sau artificial de ape (râuri, lacuri, bălți etc.), dacă nu se agreează altfel;

6.2. pagubele produse vehiculului prin pornirea motorului după inundarea spațiului unde acesta se afla parcat/staționat/oprit;

6.3. pagubele produse oricărui subansamble sau părți componente ale vehiculului prin acțiunea exclusivă a mărfurilor transportate, cu excepția cazurilor când aceste pagube au rezultat ca urmare a producerii unor riscuri asigurate;

6.4. cheltuielile pentru transformarea sau îmbunătățirea vehiculului în comparație cu starea lui anterioară producerii riscului asigurat;

6.5. cheltuielile pentru remedierea unor reparații nereușite sau a unor avarieri sau degradări care au fost produse de cauze necuprinse în asigurare (de exemplu: îngheț, pătare, corodare, ruginire, oxidare, afumare ca urmare a unei surse normale de căldură etc.);

6.6. efectele uzurii normale a vehiculului ori a părților componente sau pagube determinate de defecte de fabricație;

6.7. pagube ce decurg din situații în care vehiculul circula fără inspecție tehnică periodică valabilă la data producerii riscului asigurat;

6.8. avarii cauzate de transformări ale vehiculului sau echipamente neomologate pentru tipul respectiv de vehicul;

6.9. avarii cauzate de circulația în afara drumurilor publice, cu excepția aleilor de acces către spații de locuit, locuri de parcare, curți, garaje, dacă nu se agreează altfel;

6.10. pagubele datorate încărcării vehiculului peste limita maximă admisă (masa maximă autorizată), precum și pagubele cauzate de întreținerea și utilizarea necorespunzătoare sau improprie destinației autovehiculului;

6.11. pagubele produse ca urmare a operațiunilor de manipulare, încărcare și/sau descărcare necorespunzătoare a mărfurilor în/din autovehiculul asigurat, precum și a celor produse ca urmare a operațiunilor de fixare (ancorare) necorespunzătoare a bunurilor transportate;

6.12. daune indirecte sau de consecință (de exemplu: reducerea valorii vehiculului după reparație), pierderi cauzate de lipsa folosinței autovehiculului, cheltuieli ocazionate de deplasarea la locul producerii riscului asigurat, costul îngrijirilor medicale acordate persoanelor aflate în autoautovehicul și accidentate în evenimente acoperite prin asigurare;

6.13. daunele produse echipamentelor suplimentare (dacă aceste dotări nu au fost cuprinse în asigurare), pieselor de rezervă, huselor, prelatelor, combustibililor, precum și bunurilor existente în autoautovehicul;

6.14. daune produse acelor piese sau părți componente ale vehiculului care erau avariate la încheierea asigurării, consemnate în raportul inspecției de risc și/sau probate cu fotografii sau referitor la care asigurătorul poate dovedi ulterior că erau avariate la încheierea contractului de asigurare, chiar dacă s-a omis a fi consemnate în inspecția de risc și a căror remediere nu a fost avizată către asigurător și verificată de către acesta;

6.15. daunele produse autovehiculului asigurat în timpul tractării, transportului, salvării, recuperării;

6.16. daunele produse autovehiculului asigurat pe perioada cât acesta se afla în ateliere de reparații;

6.17. daunele produse în exclusivitate anvelopelor, jantelor, capacelor de roți, fără a fi avariate și alte elemente din corpul vehiculului, precum și bateriei de tracțiune, în cazul vehiculelor electrice, dacă nu se agreează altfel;

6.18. pagubele produse prin avarierea vehiculului ulterior evenimentului asigurat, ca urmare a lipsei sau insuficienței lichidelor de lubrifiere/răcire, inclusiv în cazul în care lipsa sau

insuficiența acestora se datorează producerii unui risc asigurat (de ex., calarea motorului în urma pierderii uleiului prin spargerea băii de ulei, ca urmare a lovirii unui corp exterior);

6.19. daunele provocate de ardere simplă sau de acțiunea curentului electric, nefiind urmate de incendiu.

Articolul 13: Obligația de declarare a tuturor factorilor relevanți pentru preluarea riscului

1. În documentația pentru încheierea unui contract de asigurare, contractantul și asiguratul au obligația de a declara toți factorii (informațiile și/sau împrejurările) cunoscuți lor, relevanți pentru evaluarea și preluarea de către asigurător a riscului asigurat. Sunt considerați factori relevanți, factorii referitor la care asigurătorul a solicitat informații în scris și care pot influența decizia asigurătorului de a încheia sau nu contractul de asigurare, precum și condițiile aplicabile acestuia.

2. Contractul de asigurare este nul dacă sunt încălcate prevederile punctului 1 cu privire la obligația declarării factorilor relevanți pentru preluarea riscului, respectiv dacă un factor relevant nu a fost declarat de contractant sau de asigurat ca urmare a neluării intenționate la cunoștință de factorul respectiv sau dacă s-a făcut cu rea-credință o declarație inexactă/neconformă cu realitatea referitoare la un factor relevant. Prevederile acestui punct se aplică și în cazul încheierii contractului de asigurare prin intermediul unui reprezentant.

3. Asigurătorul nu poate rezilia contractul dacă a avut cunoștință de factorii nedeclarați sau dacă contractantul și asiguratul nu pot fi făcuți vinovați de nedeclararea, respectiv de declararea neconformă cu realitatea a unor factori relevanți.

4. Asigurătorul poate rezilia contractul de asigurare numai în decurs de 30 zile calendaristice de la data la care a luat la cunoștință de încălcarea obligației de furnizare de declarații complete și conforme cu realitatea. Asigurătorul trebuie să declare contractantului rezilierea contractului.

5. Dacă la încheierea contractului de asigurare asigurătorul nu a fost informat complet și conform cu realitatea, în sensul prevederilor de mai sus, va putea refuza obligația de plată dacă factorii nedeclarați și considerați relevanți pentru încheierea valabilă a contractului de asigurare au influențat producerea evenimentului asigurat sau au influențat valoarea indemnizației datorate de asigurător. Nedeclararea unui astfel de factor determină vicierea consimțământului asigurătorului și deci contractul nu se consideră valabil încheiat.

Asigurătorul va fi obligat la plata indemnizației de asigurare în cazul în care contractantul și asiguratul nu pot fi făcuți vinovați de încălcarea prevederilor punctului 1 al acestui articol. Existența acestor condiții trebuie dovedită de persoana care revendică indemnizația de la asigurător.

6. În cazul în care contractul de asigurare devine nul sau este reziliat înainte de expirarea duratei contractuale, ca urmare a încălcării obligației de a furniza declarații complete și conforme cu realitatea la încheierea contractului sau din alte motive, primele de asigurare plătite până la data anulării sau rezilierii contractului i se cuvin asigurătorului și vor rămâne dobândite de acesta. În condițiile prezentului articol, asigurătorului i se cuvin primele de asigurare aferente perioadei contractuale anterioare transmiterii notificării privind denunțarea

contractului. Asigurătorul poate solicita cheltuieli suplimentare de administrare.7. În cazul în care vehiculul asigurat este folosit în alt scop decât cel declarat la încheierea asigurării, asigurătorul este exonerat de la obligația de despăgubire, în conformitate cu condițiile și limitările stipulate – în prezentul articol.

Art. 14: Obligația de prevenire a apariției sau majorării riscurilor asigurate

1. Încălcarea următoarelor obligații determină exonerarea asigurătorului de obligația de despăgubire:

1.1. conducătorul auto are permis de conducere valabil pentru categoria respectivă de vehicule;

1.2. conducătorul auto nu se afla sub influența băuturilor alcoolice (indiferent dacă fapta constituie sau nu contravenție sau infracțiune), stupefiantelor sau a unor medicamente cu efecte similare stupefiantelor, conform prevederilor din legislația rutieră;

1.3. transportul de persoane cu vehiculul se face numai cu respectarea prevederilor conexe din legislația rutieră;

1.4. vehiculul asigurat este utilizat numai cu respectarea prevederilor din legislația rutieră privind dotarea vehiculului cu anvelope de iarnă. Obligația asigurătorului de despăgubire rămâne valabilă în cazul punctelor 1.1 și 1.2 ale acestui articol în situația în care asiguratul, membrii familiei acestuia sau, în cazul asiguratului persoană juridică, persoanele din conducerea acestuia și reprezentanții săi, alții decât conducătorul vehiculului, din motive neimputabile acestora, nu au avut cunoștință de încălcarea acestor obligații.

2. Majorarea riscului asigurat reprezintă modificarea împrejurărilor esențiale referitoare la risc și, prin aceasta, creșterea probabilității de producere a riscurilor asigurate.

După încheierea contractului, contractantului îi este interzis să întreprindă orice acțiune de natură a modifica împrejurările esențiale referitoare la risc sau să accepte o astfel de acțiune din partea unui terț. Prin modificările împrejurărilor esențiale referitoare la risc se înțeleg acțiuni întreprinse asupra sau cu privire la autovehiculul în cauză, care, dacă ar fi fost cunoscute de către asigurător, ar fi influențat decizia acestuia de a încheia contractul pe baza reglementărilor stabilite.

3. Dacă împrejurările esențiale privind riscul se modifică în cursul executării contractului, contractantul este obligat să comunice în scris asigurătorului schimbarea. Termenul în care asigurătorul trebuie să fie informat este de 48 ore de la data la care contractantul ia la cunoștință de modificarea împrejurărilor esențiale referitoare la risc.

4. În cazul în care contractantul se face vinovat de încălcarea prevederilor punctelor 2 și 3 din prezentul articol, asigurătorul poate să rezilieze contractul, fără acordarea unui preaviz.

5. Asigurătorul va fi decăzut din dreptul de a rezilia contractul dacă nu exercită acest drept timp de 30 zile calendaristice din momentul în care a luat la cunoștință de modificarea împrejurărilor esențiale referitoare la risc sau dacă s-a revenit la situația anterioară apariției modificărilor menționate.

6. În cazul în care se constată încălcarea prevederilor de la punctele 2 sau 3 ale acestui articol, asigurătorul este absolvit de la plata despăgubirii dacă riscul asigurat s-a produs după modificarea împrejurărilor esențiale referitoare la risc.

7. Obligația asiguratorului de plată a despăgubirii rămâne valabilă dacă asiguratul nu a avut cunoștință de modificarea împrejurărilor esențiale referitoare la risc și astfel nu a putut notifica acest fapt asiguratorului. Asiguratorul este însă și în acest caz eliberat de obligația de plată a despăgubirii dacă notificarea prevăzută la punctul 5 de mai sus nu este transmisă în termen de 48 de ore, iar evenimentul asigurat intervine la mai mult de 30 zile calendaristice de la momentul în care notificarea ar fi trebuit să ajungă la asigurator, cu excepția cazului în care acestuia îi era cunoscută modificarea împrejurărilor esențiale referitoare la risc la momentul producerii riscului asigurat.

8. Obligația asiguratorului de plată a despăgubirii rămâne valabilă și în cazul în care la momentul producerii riscului asigurat asiguratorul nu reziliase contractul în perioada de timp prevăzută la punctul 5 de mai sus sau dacă modificarea împrejurărilor esențiale referitoare la risc nu a influențat nici producerea riscului asigurat și nici cuantumul despăgubirii datorate de către asigurator.

9. Prevederile prezentului articol se aplică și în cazul modificărilor ce intervin în perioada scursă între depunerea cererii de asigurare și acceptarea acesteia, modificări ce nu au fost făcute cunoscute asiguratorului la momentul acceptării cererii.

Articolul 15: Obligațiile înainte de producerea riscului asigurat, vinovăția în cazul producerii daunei

1. Contractantul/asiguratul este obligat să ia toate măsurile prevăzute prin acte normative și orice alte decizii, dispoziții sau proceduri adoptate de către autoritățile publice centrale și locale și cele stabilite prin prezentul contract, precum și toate celelalte măsuri ce ajută la prevenirea cazurilor de daună, și nu va permite unor terțe persoane să încalce aceste măsuri.

2. În cazul încălcării de către contractant/asigurat a obligației prevăzute la punctul 1, asiguratorul este absolvit de obligația de plată a despăgubirii.

3. Dacă nerespectarea obligațiilor nu a influențat producerea riscului asigurat sau nu a influențat cuantumul despăgubirii datorate de către asigurator, obligația de plată a despăgubirii rămâne valabilă.

4. În cazul nerespectării de către contractant/asigurat a obligațiilor prevăzute în prezentul articol, asiguratorul poate rezilia contractul, fără acordarea unui preaviz.

5. În cazul în care dauna a fost produsă de contractant/asigurat, precum și de persoanele autorizate de acesta să conducă, repare sau păstreze vehiculul asigurat, cu intenție sau din culpă gravă, asiguratorul nu are nicio obligație privind plata despăgubirilor.

Articolul 16: Obligații după producerea riscului asigurat

După producerea riscului asigurat, contractantul și asiguratul (după caz, conducătorul auto) trebuie să îndeplinească fără întârziere toate obligațiile ce le revin conform prezentelor condiții.

În cazul în care oricare dintre obligațiile prevăzute în prezentul articol nu sunt respectate cu intenție sau din culpă, asiguratorul este exonerat de obligația de plată a despăgubirii. În cazul nerespectării din culpă, asiguratorul rămâne obligat la plata despăgubirii atât timp cât nerespectarea nu a influențat

constatarea producerii unui risc asigurat în conformitate cu condițiile contractuale și nici stabilirea obligației de plată a asiguratorului sau a valorii acesteia.

1. Obligația de reducere a daunelor:

1.1. să ia toate măsurile posibile pentru evitarea producerii de daune sau, după caz, pentru reducerea daunelor deja provocate, ținând cont în același timp de indicațiile asiguratorului. În măsura posibilităților, vor fi solicitate indicațiile asiguratorului.

2. Obligația anunțării daunei:

2.1. să informeze în scris asiguratorul, în termen de cel mult 48 ore de la luarea la cunoștință, cu privire la:

- apariția riscului asigurat, cu prezentarea exactă a situației de fapt;

- inițierea unei acțiuni judiciare sau administrative în legătură cu riscul asigurat.

2.2. să anunțe neîntârziat la cea mai apropiată secție de poliție dauna produsă ca urmare a uneia dintre următoarele situații: incendiu, explozie, daune produse de animale, furt, jaf, utilizarea neautorizată de către alte persoane a vehiculului sau folosirea vehiculului pentru comiterea de infracțiuni ori alte situații similare, să contribuie la constatarea situației de fapt, să colaboreze cu organele de cercetare, să nu se sustragă de la recoltarea de probe biologice;

2.3. să notifice asiguratorul despre: pierderea/furtul cărții de identitate, a certificatului de înmatriculare/înregistrare, a autorizației de circulație provizorie (în cazul autovehiculelor autorizate să circule provizoriu), a cheilor/cardurilor și/sau telecomenzilor vehiculului, în termen de maxim 1 zi lucrătoare de la producerea/luarea la cunoștință a acestor stări de fapt și să depună la asigurator și dovada de la poliție referitoare la pierderea/furtul cărții de identitate și/sau certificatului de înmatriculare/înregistrare, autorizației de circulație provizorie (în cazul vehiculelor autorizate să circule provizoriu);

2.4. să se prezinte la asigurator în vederea deschiderii dosarului de daună și să ia măsuri de prevenire a riscului de furt pe cheltuiala asiguratorului, cu acordul prealabil al acestuia, în cazul pierderii/furtului cheilor/cardurilor și/sau a telecomenzilor vehiculului, precum și în cazul deteriorării încuietorilor în urma unei tentative de furt prin forțarea acestora, în termen de maximum 1 zi lucrătoare de la producerea/luarea la cunoștință;

2.5. să prezinte asiguratorului, în original, în termen de 48 de ore, cartea de identitate a vehiculului, certificatul de înmatriculare/înregistrare, autorizația de circulație provizorie (în cazul vehiculelor autorizate să circule provizoriu), toate cheile/cardurile și/sau telecomenzile vehiculului, în cazul furtului total al vehiculului.

3. Obligația clarificării daunelor:

3.1. să transmită orice informații necesare referitoare la producerea riscului asigurat, la persoana sau persoanele vinovate de aceasta sau pentru stabilirea valorii obligației de plată a asiguratorului, inclusiv dacă a primit despăgubirea de la asigurator;

3.2. să prezinte asiguratorului, la cererea acestuia, pe propria cheltuială, toate dovezile scrise solicitate (de exemplu, certificate, facturi, procese verbale, traduceri) în vederea

stabilirii drepturilor la despăgubire și în vederea conservării dreptului de regres. În timpul lichidării dosarului de daună, toate declarațiile către asigurator, scrise sub semnătură și verbale, trebuie să fie complete și conforme cu realitatea;

3.3. să permită asiguratorului orice investigație referitoare la cauza și dimensiunile daunei și, în consecință, valoarea despăgubirii;

3.4. să contribuie la evaluarea pagubei, în special în procesul de constatare a daunei și de stabilire a valorii acesteia;

3.5. să păstreze intactă situația până la finalizarea constatării daunei ce urmează a fi efectuată de către asigurator sau autoritățile competente. Fără consimțământul acordul prealabil al asiguratorului nu sunt permise modificări, cu excepția celor necesare pentru diminuarea daunei sau în interes public;

3.6. să obțină acordul asiguratorului înainte de începerea lucrărilor de reparare, respectiv înainte de a dispune cu privire la vehiculul deteriorat.

Articolul 17 Franșiza

Franșiza reprezintă partea din daună ce este suportată de către asigurat/contractant. Franșiza se stabilește ca valoare fixă sau ca procent din suma asigurată sau din valoarea totală a despăgubirii, în conformitate cu polița de asigurare.

Franșiza stabilită contractual nu poate fi asigurată la niciun alt asigurator.

Franșizele nu se aplică în cazurile în care vinovată de producerea riscului asigurat este exclusiv o terță persoană identificată, ce deține o asigurare RCA valabilă.

Articolul 18: Plata despăgubirii

Asiguratorul plătește despăgubirea din care scade, dacă este cazul, valoarea franșizei menționate în poliță, calculată conform prevederilor de mai jos.

1. În caz de daună totală:

1.1. se consideră daună totală situația în care vehiculul este furat sau dacă este avariat în urma unui risc asigurat, iar costurile estimate de reparare depășesc 75% din suma asigurată;

1.2. asiguratorul despăgubește acea sumă pe care asiguratul ar fi trebuit să o cheltuiască pentru un vehicul de același fel și de aceeași calitate, în același stadiu de uzură, la momentul producerii riscului asigurat (valoarea de piață), din care se scad valoarea epavei (care se stabilește de către asigurator prin licitație) și a cheltuielilor de transport ocazionate de producerea riscului asigurat, valoarea franșizei și alte plăți datorate conform contractului.

Valoarea epavei se determină în urma evaluării prin licitație, utilizând sisteme de evaluare specializate. În cazul în care nu se poate obține o valoare a epavei prin licitație, aceasta se poate determina, cu acceptul asiguratului, și prin expertiză tehnică realizată de un expert neutru.

2. În caz de daună parțială:

2.1. Asiguratorul va despăgubi:

- costurile de reparare; anterior începerii reparației, unitatea reparatoare/asiguratul va prezenta asiguratorului un deviz estimativ de reparație, iar asiguratorul va confirma unității reparatoare/asiguratului, în termen de 3 zile lucrătoare de la

depunerea devizului estimativ de reparație valoarea maximă a despăgubirii ce poate fi acceptată spre decontare;

- costurile de recuperare a vehiculului și de transport până la cea mai apropiată unitate reparatoare, conform pachetului de servicii de asistență rutieră inclus în contractul de asigurare;

- în cazul în care se dorește repararea vehiculului în regie proprie, asiguratorul rambursează costurile preconizate de reparare (fără TVA), calculate de asigurator într-un program specializat de calcul, aplicându-se un discount de 50% din tarifele de manoperă și prețurile pentru piese și materiale practicate de reprezentanța locală pentru marca respectivă de vehicul;

- în cazul în care asiguratul apelează la unități reparatoare care nu au contract de colaborare încheiat cu asiguratorul, nivelul maxim acceptat al despăgubirii va consta într-o valoare calculată standard de asigurator într-un program specializat de calcul, la tarifele de manoperă și prețurile pentru piese și materiale practicate de reprezentanța locală a mărcii vehiculului.

2.2. Asiguratorul nu despăgubește costurile pentru modificări, îmbunătățiri, reparații legate de uzură, reducerea valorii, aspectul exterior sau performanța, pierderea capacității de folosință sau costurile pentru înlocuirea vehiculului.

2.3. Asiguratorul are dreptul de a verifica modul în care s-a realizat reparația (ulterior sau pe parcursul reparației) și de a solicita orice document în legătură cu aceasta.

3. Piesele avariate și epava rămân asiguratului. La calcularea plății despăgubirii, valoarea totală a acestora va fi scăzută din totalul valorii datorate de către asigurator.

4. Vehiculul sau părțile componente furate și recuperate după plata despăgubirii devin proprietatea asiguratorului.

5. Pentru un vehicul declarat furat și recuperat înainte de plata despăgubirii, asiguratorul va acoperi costurile de recuperare efectiv plătite, dar maximum 2% din suma asigurată, fără a se reține franșiza convenită.

6. Punctele 1 – 4 ale prezentului articol se vor aplica în mod corespunzător și dotărilor speciale și accesoriilor vehiculului asigurat.

7. Cheltuielile ce depășesc valorile stabilite la punctele 1, 2 și 5 din cadrul prezentului articol vor fi rambursate numai în cazul în care acestea au fost făcute la indicația în scris a asiguratorului.

Articolul 19: Scadența plății despăgubirii

1. Plata despăgubirii este scadentă după 14 zile calendaristice calculate de la data la care au fost finalizate toate investigațiile în vederea constatării producerii riscului asigurat și stabilirii valorii despăgubirii datorate de către asigurator, iar documentele solicitate au fost depuse la dosarul de daună.

În cazul furtului total al vehiculului, plata despăgubirii nu este scadentă înainte de termenul legal de definitivare a cercetărilor întreprinse de organele de anchetă.

2. Curgerea termenelor prevăzute la punctul 1 din prezentul articol este întreruptă în cazul în care, din vina contractantului asigurării ori a asiguratului, este împiedicată desfășurarea investigațiilor întreprinse de către asigurator pentru stabilirea

circumstanțelor în care s-a produs riscul asigurat sau pentru stabilirea valorii despăgubirii.

3. Plata despăgubirii nu poate fi solicitată asigurătorului, dacă:

3.1. există dubii în ceea ce privește dreptul solicitantului de a primi valoarea despăgubirii, până la momentul prezentării dovezilor necesare solicitate de asigurător

3.2. se fac investigații cu privire la producerea riscului asigurat de către poliție, parchet sau orice autorități competente sau a fost începută o cercetare penală împotriva contractantului ori a asiguratului cu privire la producerea riscului asigurat. Asigurătorul poate amâna plata despăgubirii până la încheierea acestei investigații.

Articolul 20: Raportul juridic după producerea unei daune

1. După producerea unei daune, contractul de asigurare poate fi reziliat atât de către asigurător, cât și de către contractant / asigurat.

2. În cazul în care contractantul/asiguratul a formulat în mod fraudulos o cerere de despăgubire, asigurătorul are dreptul să rezilieze contractul de asigurare cu efect imediat, după respingerea cererii de despăgubire.

Articolul 21: Distrugerea totală a vehiculului asigurat

1. În cazul în care vehiculul asigurat este distrus înainte de începutul asigurării, contractantului i se va restitui prima achitată în avans. Asigurătorul poate solicita costurile administrative ce i se cuvin.

2. În cazul în care vehiculul asigurat este distrus în perioada de valabilitate a asigurării ca urmare a producerii unui eveniment neacoperit de asigurare, contractul privind acest bun se reziliază de drept la data distrugerii vehiculului.

Articolul 22: Vânzarea vehiculului asigurat

1. În cazul înstrăinării bunurilor asigurate, contractul de asigurare se reziliază de drept, fără alte formalități.

2. Dispozițiile acestui articol sunt valabile și în cazul vânzării vehiculului asigurat în cadrul unei proceduri de executare silită sau în cadrul unei proceduri de insolvență.

Articolul 23: Legislația aplicabilă și instanța competentă

1. Contractul de asigurare este încheiat în conformitate cu și supus legislației române în vigoare, în special, dar fără a se limita la, Codul civil, Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, Legea nr. 213/2015 privind Fondul de Garantare, Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări și legislația secundară emisă în aplicarea acesteia.

2. Pentru soluționarea litigiilor care decurg din contractul de asigurare, competența teritorială va reveni conform Codului de procedură civilă.

3. Înainte de a deferi instanței soluționarea oricărui litigiu, părțile implicate în contractul de asigurare, asigurătorul, pe de o parte și asiguratul, contractantul, beneficiarul, pe de altă parte vor încerca să rezolve toate conflictele care pot apărea, pe cale amiabilă.

4. Contractantul și asiguratul vor comunica asigurătorului, în scris, nemulțumirile cu privire la derularea contractului de asigurare, prin formularea unei petiții trimise: la sediul social al asigurătorului, precum și la punctele de lucru teritoriale; prin poștă electronică, la adresa de e-mail dedicată menționată pe

site-ul asigurătorului; sau completând formularul existent la adresa www.grawe.ro. Petiția va fi analizată de asigurător și va fi finalizată prin transmiterea, în termen de maximum 30 de zile, a unui răspuns scris către persoana care a formulat-o.

5. În conformitate cu prevederile Regulamentului nr. 4/2016 privind organizarea și funcționarea Entității de Soluționare Alternativă a Litigiilor în domeniul financiar nonbancar (SAL-FIN) și ale Ordonanței Guvernului nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți, părțile au dreptul de a apela la soluționarea alternativă a litigiilor. SAL-FIN este singura entitate de soluționare alternativă a litigiilor în domeniile în care Autoritatea de Supraveghere Financiară (A.S.F.) are competență, care organizează și administrează proceduri SAL prin care se propune sau impune, după caz, o soluție părților.

6. Indiferent de toate celelalte prevederi, prezentul contract de asigurare oferă acoperire în măsura în care nu intră în conflict cu nicio sancțiune economică, comercială sau financiară și/sau embargouri ale Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite (ONU), Uniunii Europene (UE) sau orice legislație națională care este aplicabilă părților din prezentul contract. Acest lucru este valabil și pentru sancțiunile economice, comerciale sau financiare și/sau embargouri emise de Statele Unite ale Americii sau alte țări, în măsura în care nu intră în conflict cu legislația Uniunii Europene (UE) sau cea locală.

7. Contractantul/asiguratul nemulțumit de soluționarea cererilor privind contractul de asigurare, se poate adresa Autorității de Supraveghere Financiară, autoritatea administrativă responsabilă de punerea în aplicare a legislației în domeniul asigurărilor, precum și de supravegherea și controlul respectării dispozițiilor legale, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare.

Articolul 24: Forța majoră

1. Niciuna dintre părți nu răspunde de neexecutarea la termen și/sau executarea în mod necorespunzător, total sau parțial, a oricărei obligații care îi revine conform prezentului contract dacă neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a fost cauzată de forța majoră.

2. Prin forță majoră se înțeleg toate evenimentele și/sau împrejurările imprezibile, absolut invincibile și inevitabile, independente de voința părții care invocă forța majoră, ce includ, dar nu se rezumă la, războaie și revoluții, incendii, inundații, cutremure, epidemii, embargouri, restricții de carantină, și care împiedică sau întârzie, total sau parțial, îndeplinirea obligațiilor părții.

3. Partea care invocă forța majoră trebuie să notifice cealaltă parte în termen de 5 zile de la producerea evenimentului și să ia toate măsurile posibile pentru limitarea consecințelor lui. Dacă în termen de 30 de zile de la producere evenimentul respectiv nu încetează, părțile au dreptul de a-și notifica încetarea de drept a prezentului raport juridic, fără ca vreuna dintre ele să poată pretinde daune-interese.

Articolul 25: Fondul de garantare

În cazul deschiderii procedurii de faliment împotriva unui asigurător, plățile de indemnizații rezultate din contractele de asigurare către asigurați și beneficiari ai asigurării sunt

garantate prin Fondul de Garantare constituit în condițiile legii prin contribuția asiguratorilor, ca schemă de garantare în domeniul asigurărilor ce are ca scop protejarea creditorilor de asigurări de consecințele insolvenței unui asigurator. Fondul de garantare este constituit, administrat și utilizat de către Fondul de Garantare a asiguraților, persoană juridică de drept public, ce asigură efectuarea plății indemnizațiilor / despăgubirilor din disponibilitățile sale, către creditorii de asigurări, potrivit plafonului, stabilit prin Legea nr. 213/2015.

Articolul 26: Protecția datelor cu caracter personal și legislația privind prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării actelor de terorism

1. Asiguratorul respectă prevederile Regulamentului nr. 679 din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul General privind Protecția Datelor), precum și ale Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare ale Regulamentului UE 679/2016.

2. În temeiul actelor normative menționate, asiguratul / contractantul / beneficiarul au fost informați asupra faptului că datele personale ale acestora sunt prelucrate în vederea ofertării, emiterii și administrării contractului de asigurare, verificării cererii de despăgubire în cazul producerii evenimentului asigurat, realizării activității de reasigurare și de analiză a portofoliului de clienți (această enumerare fiind exemplificativă și nu limitativă), precum și asupra faptului că asiguratorul poate să transmită, în condițiile și cu respectarea legii, către terțe persoane (rezidente și nerezidente), datele personale ale acestora.

3. Prin semnarea contractului de asigurare, asiguratul / contractantul / beneficiarul atestă că i-a fost adus la cunoștință faptul că își poate exercita dreptul de informare, dreptul de acces la date, dreptul de rectificare a datelor, dreptul de opoziție, dreptul de a nu fi supus unei decizii individuale, dreptul la ștergerea datelor (dreptul de a fi uitat), dreptul la restrângerea prelucrării, dreptul la portabilitatea datelor, dreptul la opoziție, dreptul de a nu fi supus unei decizii automate, inclusiv profilare.

4. Asiguratul/contractantul/beneficiarul atestă, de asemenea, că a luat cunoștință de faptul că informații complete și actualizate referitoare la prelucrarea datelor personale de către asigurator pot fi accesate site-ul acestuia.

5. Asiguratul/contractantul/beneficiarul înțelege că, în situația în care consideră că drepturile lui nu au fost respectate, poate sesiza acest fapt asiguratorului, la adresa de e-mail protectiadatelor@grawe.ro sau Autorității Naționale de Supraveghere și Prelucrare a Datelor cu Caracter Personal.

6. Asiguratul/contractantul/beneficiarul, prin semnarea contractului de asigurare, confirmă că a înțeles pe deplin că scopul principal al prelucrării datelor este încheierea și administrarea contractului de asigurare și că orice refuz de a le furniza determină imposibilitatea de a încheia contractul de asigurare.

7. Asiguratul/contractantul, prin semnarea contractului de asigurare, declară că va indica beneficiarul real al contractului de asigurare la momentul semnării acestuia, că va înștiința asiguratorul în cazul în care deține o funcție publică, indicând

totodată și funcția deținută și că va respecta prevederile legislației privind prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism prin intermediul pieței asigurărilor.

8. Asiguratul/contractantul se obligă să comunice asiguratorului orice modificare a declarațiilor date la momentul semnării contractului de asigurare. În caz contrar, asiguratorul își rezervă dreptul de a refuza efectuarea tranzacțiilor solicitate și/sau de a înceta relațiile contractuale în cazul unor declarații false sau dacă are suspiciuni cu privire la realitatea celor declarate.